

peste Dunăre construiți în ultimii ani înlesnește schimburi reciproc și constituie totodată un simbol al prieteniei care leagă popoarele română și bulgar.

(Continuare în pag. 3-a)

Să conducem cu competență economia locală

Necesitățile de consum:
O preocupare de prim ordin

Este îndobitocim că știm că rolul industriei locale în economia națională este foarte important în dezvoltarea acesteia din urmă. Dezvoltându-se după specificul fiecărei regiuni, valorificând în principal resursele locale de materie primă, industria locală este menită să satisfacă o bună parte din necesitățile de consum ale populației regiunii, raionului sau orașului respectiv.

Pentru a ne da și mai bine seama de acest lucru, vom analiza bunăoară, dezvoltarea industriei locale în regiunea Stalin.

Realizări și perspective

Vom menționa de la bun început că industria locală a regiunii Stalin este mult dezvoltată în ansamblul ei, putând fi socotită printre primele din țară. Staturile populare din această regiune au știut să profite din plin de neamuratele bogății naturale și de dezvoltarea industrială generală a orașelor de aici, reușind să creeze până la sfârșitul anului trecut nu mai puțin de 500 unități ale industriei locale. Multe din aceste unități au un nivel tehnic și organizatoric asemănător întreprinderilor industriale republicane.

Mai trebuie arătat că industria locală a regiunii Stalin produce azi peste 160 grupe de sortimente din ramurile metalurgică, lemnă, extractivă, materiale de construcție, ceramică, sticlă, piele-textile, cauciuc și alimentară. În acest an se prevede sporirea sortimentelor, introducându-se altele noi, cum ar fi mobilă de comandă, casete radio tip Opera și Bicaz, carane de rufe, etc.

Structura planului de producție pe anul 1959 arată că din totalul producției globale, 63 la sută va reprezenta bunuri de larg consum, iar 37 la sută va fi destinată consumului industrial. Aceasta este posibil în acest an prin faptul că în cursul anului 1957, în urma măsurilor luate de partid și guvern privind lărgirea atribuțiilor statului, populația, numeroase întreprinderi mici aparținând în trecut ministerelor au trecut în subordinea directă a statului.

În planul de investiții pe anul 1959, la capitalul industrial local, se prevede construirea unei fabrici de pline la Medias cu o capacitate de 30 tone pe zi, iar la Tîrnăveni una cu o capacitate de 18 tone zilnic, a două fabrici de gheață la orașele Stăniș și Sibiu, a unei fabrici de stofă de calcar la Racoș, a unei fabrici de cărămidă la Avrig, care va intra în funcțiune în anul 1959 și multe altele. Concomitent se vor

In legătură cu dezvoltarea industriei locale a regiunii Stalin și unele concluzii ce reies din analiza acesteia

face lucrări de dezvoltare și modernizare la numeroase din fabricile existente.

Și totuși...

Într-adevăr, există în dezvoltarea industriei locale un totuși. Acesta îl înfățișăm atunci când analizăm dezvoltarea industriei locale din regiunea Stalin din punct de vedere al satisfacerii necesităților de consum ale populației, cu produse alimentare, bunuri de consum industriale și chiar materiale de construcție. Aici lucrurile nu mai stau la fel de bine ca mai sus, deși nimeni nu contestă realizările existente.

O serie de cifre comparative sînt elocvente în această privință: în timp ce ramura extractivă s-a dezvoltat la sfârșitul lui 1957 față de 1950 de 13 ori, iar cea metalurgică în aceeași perioadă de nu mai puțin de 100 ori, ramura alimentară s-a dezvoltat de numai aproape patru ori. Aceasta dovedește că staturile populare din regiune au dezvoltat mai mult ramurile în care au avut ușor la îndemână cele mai largi posibilități. Că au căutat să folosească din plin aceste posibilități nu este rău. Rău este faptul că nu s-au străduit să caute și valorificabile posibilitățile — și drept mai reduse dar nu inexistente — în sectorul produselor alimentare, bunurilor de consum și materialelor de construcție. Este manifestă aici tendința de care aminteam mai sus de a se pune pe planul al doilea necesitățile de consum ale populației.

Din această cauză s-a ajuns pe de o parte la situația (bună) că industria locală a regiunii Stalin produce articole electrotactice din hacholă și dormitoare din furnir de nuc ce pot fi exportate, iar pe de altă parte la situația (rea) că această industrie locală nu asigură pe piețele orașelor regiunii o serie de produse alimentare (preparate de carne, de legume, de fructe, carne și multe altele) pentru care există posibilități să fie realizate în cantități mai mari decât în prezent. La fel se prezintă lucrurile și în ce privește producția bunurilor de uz casnic și care după cîte știm nu sînt

produse decât în mică măsură de întreprinderile industriale republicane.

Tovarășii din secția industriei locale a comitetului executiv al statului popular regional Stalin pot prezenta oricînd o situație statistică din care să reiasă că în anul 1957, bunăoară, ramura alimentară a avut în planul producției globale o pondere de 56,8 la sută. Deci mai mult de jumătate din ceea ce a produs industria locală a regiunii Stalin în cursul anului trecut, au fost produse alimentare.

Dar tot o situație statistică a sus-amintitei secții ne arată că în ramura alimentară ponderea cea mai grea o au morile care produc făina integrală și fabricile de pline și brutărie care folosesc producția morilor drept materie primă. Cum staturile populare răspund de aprovizionarea cu pline a populației întregii regiuni, ne putem da seama de ce ponderea ramurii alimentare este așa mare. Mai intră aici și abatoarele cu planul lor de producție.

În regiunea Stalin — și nu numai aici — există posibilități să se crească mai multe animale și păsări, a căror producție s-a fin valorificată aproape sau conservată, să se fabrice mai multe conserve de legume și fructe, să se dezvolte cultura peștilor și să se conserve de pește (frecuți și întreprinderi există neapuse în valoare), să se fabrice o serie de produse derivate din făină și multe altele.

În acest fel ponderea ramurii alimentare în industria locală ar fi mai mare și mult mai aproape de necesitățile de consum ale populației. La fel ar putea să lucreze și în ce privește producerea bunurilor de consum de natură industrială și a materialelor de construcție. Ne-am oprit înțelegând asupra acestei probleme în regiunea Stalin, deoarece staturile populare de aici, cu experiența pe care o au în conducerea economiei locale, pot da și în această privință un bun exemplu așa cum l-au dat și în ce privește organizarea activității economice la comună, prin crearea de gospodării economice comunale ce crusc în principal și și pot pentru a contribui la îmbunătățirea aprovizionării populației.

Concluzia principală ce reiese din cele de mai sus este aceea că dezvoltarea industriei locale, în principal în direcția satisfacerii necesităților de consum ale populației locale, și nu la întîmplare, după cum se ivesc cu mai multă ușurință unele posibilități. Posibilități există în toate domeniile. Ele trebuie însă căutate, descoperite, puse în valoare.

Dacă staturile populare vor ține seama de toate acestea atunci cînd vor trebi să aprobe planurile și bugetele locale pe anul în curs, vor obține noi succese în dezvoltarea economiei locale, își vor aduce o contribuție de seamă la îmbunătățirea aprovizionării populației.

STAN VLAD

PE CIOPLEA

Iarna își are bucuriile ei. Cîci ea este mai glorioasă în timpul vacanțelor de iarnă decît în timpul școlii. În fața mării, în fața lacului, în fața râului, în fața pădurii, în fața câmpului, în fața dealului, în fața văii, în fața muntelui, în fața soarelui, în fața lunii, în fața stelelor, în fața tuturor lucrurilor frumoase din natură, iarna este cea mai frumoasă. Foto: A. GHEORGHE

VEȘTI DE LA
CORESPONDENȚII
VOLUNTARIIn fiecare comună
cinematograf

Jimboalia, raion unde toți tîrăniți cu gospodărie individuală au pășit pe calea agriculturii socialiste se poate mîndri cu încă o realizare de seamă, în prezent nu există sat sau comună care să nu aibă cinematograful propriu. Pentru înfăptuirea acestei realizări au muncit voluntarii numeroși saleni iar fondurile necesare au fost luate din sumele încasate prin autotimpuneri. ION DUMITRIU.

Azi în comuna Bahnea

Bahnea! O comună ce alina altele din raionul Tîrnăveni, unde trăiesc și muncesc loialtăți să-lui romîni și maghiari. Sînt peste tot cam 2000 de suflete și în trecut mulți au trăit din greu pe moșia grădului. Peștele 40 la sută erau negustorii de carne, asistenta medicală nu exista. Cînd despre cîmîn cultural sau alia acestor social-cultural, nici pomenirea.

În vremurile puterii populare, viața localităților s-a schimbat radical. Gospodăria colectivă a Bahneia se numără printre gospodăriile fruntașe pe raion. În vechiul sat feudal care datează din anul al XV-lea s-a fost amenajat o școală de 7 ani. Frumosul cîmîn cultural „Petofi Sandor” prezintă programe bogate și atractive iar cele peste 3000 volume cărți ale bibliotecii au numeroși cititori. În centrul comunei s-a construit o clădire impunătoare cu etaj unde funcționează un spital unificat dispunând de secțiile de maternitate, boli interne și pediatrie care veghează sănătatea tă-

Realizări
prin autotimpuneri

Folosindu-se sumele încasate din autotimpuneri în satele raionului Oradea s-au realizat multe și importante realizări. Aproape fiecare sat s-a transformat într-un șantier de lucru, lucrările executate antrenînd sute și sute de cetățeni. În satele Biharea, Conac, Șanțul Mic, Șanțul, Paleu și Sălbajul de Munte, rețeaua electrică s-a fost extinsă pe 5720 m. l. Căminele culturale din Bors, Carandeni, Mîhleu, Valea Mare de Codru, Fughiu, Valda și Tăsad au fost date în folosință iar cele din satele Cetarlu, Copceni, Sarand, Ineu, Nojorid, Mihai-Bravu și altele care se mai află în construcție, vor fi terminate în curînd. Tot din autotimpuneri s-au construit școli noi în satele Hidjel de Sus, Hidjel de Jos, Calea Mare, Bicașel, Tăsad, Copceni, Ropiori, iar în alte 8 sate sînt în curs de construcție clădiri de școli elementare și de 7 ani. Într-o serie de comune s-a efectuat 5680 m. lucrări și 4274 m. lucrări, iar în 15 sate au fost construite poduri, poște și finții. N. SLUTIU.

Cronica filmului

„Articolul 420“

Trebuia să vină în mijlocul nostru Raj Kapoor pentru a ne convinge de ceea ce bînuim mai de mult: între marea interpret și eroii filmelor sale există o profundă afinitate. Ca și ei, el sînt oameni modesti, cu aspirații cinste, curate, sincere. Ca și ei, el nu dorește decît să fie lăsați să muncească, să cînte, să vîdeze. Prin înțelegerea sa personalitate ca și prin creația sa, atât de populară, Raj Kapoor confirmă adevărul că marii artiști au împărtășit întotdeauna soarta poporului lor cu a cărei existență se confundă pînă la identificare.

„Articolul 420”, care a rulat pe ecranul indienei încă acum doi ani, răspunde unei probleme acute a vieții sociale: șomajul. Îmbriind haina unui student care merge la Bombay să-și caute norocul într-o alușă pe măsura culturii și a distincției căpătate în anii de școală, Raj dă glas aspirațiilor întregii împins de viciile și tarele societății la extremități. În codul penal indian, articolul 420 este acela care stabilește pedeapsa aspre pentru înșelăciune și minciună. Ajuns la un pas de condamnare, eroul nostru se trezește la înțelegerea marilor răspunderi sociale și, cu prețul unui scandal public, renunță la mirajul traiului îmbucinat pentru a reda propriii conștiințe limpez și cinste. Caracterul simbolic de legendă contemporană, pe care-l dobîndeste eroul amplifiat la proporțiile unui film în două serii, corespunde pe de-a-ntregul intențiilor autorului. Raj însuși, mi-a măriturii, deunzi că el perseverază în a doza pe eroii săi cu auroa de simbol, aceasta fiind nu numai o cale proprie cinematografului, ci, după părerea sa, și o posibilitate curată de contact emoțional cu spectatorul. Veli ride sau veji plînge de întîmplările lui Raj Kumar Saxena. Veli gîsi că subiectul este nativ sau, dimpotrivă, serios și actual. Dincolo însă de preferințe și exigențe personale veji îi totuși orînd, pe parcurul filmului, mărturi de acest tînar inteligent cu masă de Păcăli, apărîtor și celor mulți ca și Buhogindul, tulbit pentru stîngăciile și caraghioșurile sale, ce ne amintesc pe Charlie, Împreună cu Raj, cu excepția acestor Nemo, filmul este jucat de același interpret (Nargis, Nadira, etc.) cunoscut din „Vagabondul”. De altfel, întregul film este o realizare a acestor artiști care au atins succesul „Vagabondului” scenariul K. A. Abbas, compozitorul Shankar-Jai Kishan, și regizorul Raj Kapoor. Este firesc așadar să ne întereseze asociatul cu maniera artistică a „Vagabondului”. El sînt posibile în ceea ce privește concepția creatoarei asupra dezvoltării acțiunii eroului principal în două etape (decădere și apoi răsămirare greșelilor) corespunzătoare celor două serii; asupra rolului cîntecelor și dansului în film; în sfîrșit, pe caracterul se poate remarca preferința creatorilor pentru a zugrăvi puritatea morală a eroinei care devine factor hotărîtor în demnămint.

Totuși, calitățile principale ale filmului nu sînt acestea aici. „Articolul 420” marchează pentru creatorii două izbîni artistice de mare însemnătate: în primul rînd o mai lucidă pătrundere în pălenjensul realității sociale; în al doilea rînd o participare activă a figuratelor. Filmele lui Raj Kapoor, a căror acțiune se petrece foarte mult pe stradă, la periferii, în locuri de aglo-

meraj, au dispus întotdeauna de o prezență largă a elementului uman. Adevărați înșel, acest element se confundă cu peisajul natal și cineastilor, Contactul brusc cu o lume saturată de contraste, pitorescă unor, sumbră mai întotdeauna, a avut rolul său asupra curiozității publicului european. Regizor de intuiție și vibrantă sensibilitate, Raj Kapoor nu a mizat însă pe exotism. Treacă pe lîngă a cest procent inevitabil de atracții, el a captat mișcarea, atitudinea, sensul prezentei maselor în filmele lui Raj Kapoor și sînt cultivate cu îndrăzneală tocmai acum cînd majoritatea producțiilor indiene folosesc numai piese orchestrale. Acolo însă unde aceste forme pot deveni de neînțeles publicului de aiurea, melodiile sînt prelucrate pe ritmurii apusene. Se asigură astfel o pătrundere și o răspundere a elementului național într-o masă înfinită de spectatori, neadîrînd, Îndobitocim cu timbrul instrumentelor orientale. În același timp, colorul acțiunii și apelinul instanțelor la sensibilitatea vizuală și auditivă a spectatorului, cîntecul ne inițiază în obiceiuri și tradiții necunoscute, fără a dilua acțiunea propriu zisă. Ar fi reșit să înțelegem de aici că filmul lui Raj Kapoor e creat pentru export. Nicidecum, Marele artist indian a aflat un drum propriu în arta modernă la India, drum a cărui înaltă valoare națională își află confirmarea pretendenților. Receptiv la preocupările imediate ale poporului (înțelegerea puterii distrugătoare a capitalismului) el nu se detașează de procedee artistice milenare cum este pantomima, cîntecul popular, improvizările de (scurtă mitologie). Actualitatea însă a primit întotdeauna și de aici. În „Articolul 420” poporul acționează hotărît și mult mai conștient de forța sa împotriva milionarilor șarlatani Sonachand Bhardmandul. O penetrantă activă a tragediilor sociale în filmele lui Raj Kapoor de temei realist și uman monarhilor sale inspirate de venicul antagonism dintre virtuți și păcate: cinste și înșelăciune, sinceritate și minciună, dreptate și nedreptate. Este firesc deci ca ele să dea o morală a cărui scop este luminarea poporului. Aceasta este însăși crezul cinematografiei progresiste contemporane din India prietnă, atît de departe și totuși aproape de noi.

EUGEN ATANASIU

DE VEGHE

la viața și avutul

CETĂȚENILOR

„Buzunărea în tramvai“

Organele Direcției Militiei Capitalei au arestat pe Gh. Niculescu din Turcu Severin, str. Adrian nr. 185, licențiat, care în anul 1922, ca elev de liceu, a debutat ca răufăcător. Și-a „desăvîrșit” specialitatea operînd în expresie internațională. Eliberat recent din închisoare, nu s-a dus la Turcu Severin, unde e familia, ci a rămas în Capitală, a tras la hotelul „Olimpia” din Calea Grivitei 90 și a dus viața lumii întîrse; a fost surprins în tramvaiul 18, buzunăria pe căteanul Ștefan Mirea din Vida.

Speculant de drojdie

Epaminonda Kirilazi, din posesia Vitan 15, responsabilul magazinului Alimentara din bulevardul Kolimn nr. 1, a fost surprins de către organele de control, vinînd — după închiderea magazinului — cu suprapunerea a 15 pachete drojdie pentru care nu a eliberat nici bonuri de plată. I s-a dressat acte de dare în judecată.

Hoață de magazine

Elena Cristescu, din str. Silistei nr. 86, hoată de magazine, a fost surprinsă operînd pe str. Lipscani. La percheziția domiciliară ce i s-a făcut de către organele Militiei Capitalei, s-au găsit o sumedenie de porțonerie, cetele de lemn, etc. din furțiile săvîrșite de ea în ultima vreme. Hoata a fost arestată.

Gestionar imoral

Ion Stănculescu, din str. C. F. R. Bobescu 14, gestionarul patiseriei „Mihail” din Cal. Rahovei 326, sub pretextul unor lucrări de verificare, a oprit pe o tînră salariată, după închiderea localului. A încercat s-o bată jocos, fapt pentru care el a fost arestat de către organele Militiei și trimis în judecata tribunalului raional Tudor Vladimirescu.

Tîlhărie

Gheorghe Banu, infractor recidivist, din sos. Coletina 182, îngheșindu-se în tramvaiul 26 a furat portmoneul sătenului Petre Florea din Dărgăști, raionul Vidra, care se afla cu alți doi săteni din comună. Sîntind că i-a fost sustras portmoneul din buzunar, sătenul a dat alarma, iar hoțul a sîrit din tramvai. Cel tre săteni au fugit după el, pe str. Cosminului și l-au înțercut. Hoțul a scos cuțitul și a lovit pe Petre Florea și pe Gh. Vlad, apoi a fugit în sos. Ștefan cel Mare, urcîndu-se în alți tramvai. Militianul din post a oprit vagonul și a arestat pe infractor.

ANA CRISTEA

NOTE
COMENTARIU„Bucuria copiilor“
necazul părinților

Vizitatorii obșnuiți ai magazinelor de jucării au avut prilejul în ultimul timp să constate că în privința numărului, calității și varietății jucăriilor s-au semnalat unele progrese. În ciuda acestor îmbunătățiri, se mai constată însă și unele importante deficiențe care privesc în calitate a unor jucării, fie aspectul lor neplăcut.

Am primit la redacție numeroase sesizări în această privință. Unele se referă la un produs nou fabricat de întreprinderea „Bucuria copiilor” și anume „Tramvaiul pe pînie”. Bucuria copiilor, ca și a părinților care au făcut eforturi să cumpere această jucărie, a fost însă de scurtă durată.

Acest tramvai pe gine merge cu ajutorul unui arc acționat de o cheie. Din motive inexplicabile cheia a fost confecționată din plumb și în mod firesc după câteva săptămîni în fața unui arc puternic, ghivețul a cedat și cheia a devenit inutilizabilă.

Ciliorții care ne-au scris despre potența lor, ne informază că nu și pot procura alte chei și că a cumpărat jucărie a devenit un simplu obiect decorativ.

In contratiimp...

Editoria pentru literatură politică tipărește în fiecare an un calendar de perete. Întocmit cu multă grijă, calendarul constituie o mică enciclopedie, cuprînzînd probleme de o mare varietate în epînă cu diferite date biografice și terminol cu statui practice.

Cetățenii care au rupt fila din calendar din ziua de 9 Ianuarie 1958 și au avut firenca curiozitate să parcurgă textul tipărit pe verso au avut deasigur o mare surpriză. Informația respectivă purtînd titlul: „Satelitul artificial al pămîntului” relatează despre caracteristicile „satelitelui care urmează... să fie lansat și desupra țării care ea... pregătesc să lanseze satelitul artificial.

Fără îndoială o asemenea informație într-un calendar pe anul 1958 a unui eveniment petrecut la începutul lunii octombrie 1957, deși cu aproape trei luni înainte de

Plîngăreții...

„Desigurarea normală a reparărilor la utilajul agricol este sîntîjenită la mare măsură de lipsa pieselor de schimb. Această deficiență se datorează în primul rînd faptului că unele întreprinderi industriale nu și-au respectat obligațiile contractuale.

Totuși se constată pe teren că unele unități agricole de stat, ba chiar organele regionale, solicită un număr mare de piese de schimb, depășind cu mult necesarul. Există la unii conducători mentalitatea greșită că este bine să ceri... cît mai mult.

Adeseori cererile nejustificate de piese de schimb se datoresc unei necunoașteri amănunțite a necesităților.

Trustul regional Gostaf Galeți, bunăoară, a făcut demersuri pentru obținerea unei cantități de piese de schimb necesare bunului mers al reparațiilor de la mîna. Însă s-au cerut cantități exagerate de piese. Așa, bunăoară, pentru 537 reparații generale și capitale la motoarele KD s-a cerut 2800 câmăși cilindri și tot alia cîmășii biele. În realitate sînt necesari cu aproape 700 bucăți mai puțin la fiecare reper. De asemenea, cererile de garnituri chiblase au fost „umflate” cu peste 500 bucăți.

Problema pieselor de schimb poate să treabale să fie rezolvată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Ministerul Industriei Greie. În același timp școlim că trebuie combătută atitudinea acelor conducători ai trusturilor sau serviciilor regionale care asaltează cu cereri nejustificate de piese organele centrale. Plîngăreții — care de cele mai multe ori lucrează birocrație, rupți de teren — împiedică rezolvarea justă a problemei pieselor de schimb. Ar fi cît se poate de nimerit ca comandanșele de reparații să se străduiască să rezolve — cel puțin în parte — pe plan local problema și procurarea pieselor de schimb, să dea o contribuție efectivă la lichidarea rămînelor în urmă la reparații.

Obligații ce se cer respectate

Cîteva însemnări despre colaborarea dintre
S. M. T. și unitățile cooperatiste ale agriculturii

Ce însemnează un contract șile loată lumea: o învoială scrisă prin care doi oameni, sau două grupuri de oameni — denumite „părți contractante” — își asumă obligații reciproce în vederea unei trebi comune.

Asemeenea contracte se încheie de pildă între S.M.T. și unitățile cooperatiste ale agriculturii. Obiectul și scopul acestor contracte: colaborarea în timpul lucrărilor agricole pentru realizarea unei producții agricole cît mai mari.

Se cunosc nemăsurate exemple din care reiese că în majoritatea cazurilor obligațiile contractuale au fost îndeplinite cu strictețe de ambele părți. Ba ceva mai mult: în multe locuri, oamenii muncii loialtăți, s-au împețenit, s-au legat între ei și astfel de elți ca „părți contractante” preluînd și respectînd fiecare munca celuilalt — dedicată scopului comun — oameni au ajuns să și asume și alte obligații neprevăzute în contract.

Nimeni nu i-a obligat de pildă pe colectivitățile din Tîndăreli să-i oprească pe membrii brigăzii de tractoare care le lucrau pămîntul. Aceștia, după cum se știe își primesc mîncarea de la unitățile S.M.T. de care aparțin. Dar o calea cu lapte nu se poate aduce în fiecare dimineață de la sediul S.M.T. situat uneori la zeci de kilometri de părtărie. Și ce bine i prinde ca omulul, aici unde dimineața de primăvară și toamnă sînt destul de răcoroase și unde vînturile bat lung și pătrunzător.

Și-au luat așa dar ei colectivitățile din Tîndăreli această obligație suplimentară, ca și aceea de a completa masa tractoarelor în perioadele de vîr de muncă cu cîte o supă sau o friptură de miel.

La rîndul lor nici tractoriștii n-au rămas datori. Nici ei nu sînt obligați prin contract să lucreze noaptea, sau după terminarea programului zilnic. Cînd vezi însă că în lanul necesar sporește stau gata să se scuture, sau să se apropie anotimpul ploios și colectivitățile n-au terminat încă semănatul și cînd gîsi că oamenii se poartă cu tine cum se poartă mai stai să te uști ce scrie și ce nu scrie în contract?

Acestei îndepliniri largi — sau mai bine zis „supraîndepliniri” — a obligațiilor contractuale, li datorăm colec-

tivității din Tîndăreli — ca și alții din alte părți — multe din realizările lor din anul care a trecut.

Cu alți mai victorioși în evidență exemplul acelor gospodării colective și S.M.T. puțin la număr în care nu s-a realizat o conștientă strînsă pe baza tractoarelor încheiate. Un asemenea caz l-am înfățișat la Gura Ialomiței. În raionul Fetești. Trebuie precizat că nu e vorba de realizarea „în mare” a obligațiilor contractuale. Același s-a făcut și nici nu putea să nu se facă. E vorba însă de acea legătură rodnică ce trebuie realizată în munca de zi cu zi, în activitatea mîrîntă a fiecărui colectivizat sau tractorist.

În primăvara trecută, Aurel Bancu, seful brigăzii de tractoare, s-a prezentat la președintele gospodăriei colective din Gura Ialomiței c-o lăcă-n care și-și apăsă pămînt.

Tovarășii Andrei — a răbunit el — dacă nu-l din lui Borolomiu pe semănătoare lmi lui bălești și tractoarele și pînă la S.M.T. nu ne oprim.

— Cum bre Aurel — s-a mirat președintele — n-are om pe semănătoare?

— Are, dar e ca și cînd n-are eyes. Nenea Tudor asta nu gîti ce fel de om e. La fiecare brazdă îl face pe tractorist să oprească. Ba ca să-i răsucescă o țigara, ba ca să-l facă loamie, ba că are nu știu ce...

— Păi de ce nu-i zice de la ohră tractoristul tău?

— Ce să-i zică tovarășe președinte? Aia e bălat lîm și pe Vasile Tudor goșamite om. Așa nu mai merge. Azi deabia a făcut o jumătate de normă — ride tot raionul de noi, tovarășe președinte. Dași-ne alt om.

S-a întîmplat însă că președintele n-a putut să-i dea chiar a doua zi alt om. Oamenii erau și ei răbîndiți de la începutul săptămînilor la treburi amunite. A doua zi pe semănătoare a venit tot bădă Vasile Tudor. Astfel, „frecușurile mîrînte” s-au înmulțit, și de o parte și de alta.

Tovarășe brigădiere, i-a spus Bo-

rolanu lui Aurel Bancu. Dacă nenea Tudor face tot așa să gîti că eu înșămințez țărînel.

— Nu se poate mai flecăluie, dacă se defectează semănătoarea? Sau se întîndă un tub, ce te faci? Acum nu vezi nimic dar te pomenești pește două săptămîni, cu rînduri lipsă și cine răspunde? Ia uite ce semănătorii fac tractoriștii noștri, — or să zică oamenii.

— Atunci ce facem?

— Făci ce trebuie făcut: te prei pe tractor și nu oprești decît la înțercat și la masă de prînz, ai înțeles?

— Dar dacă...

— Nici un dacă. Te faci că n-ai nimic și-l dai înainte. Înțeles?

Tractoriștii a înțeles și a executat întocmit. Adică i-a purtat pe bădă Tudor toată ziua într-un lures cum nu s-a văzut. Rezultatul: și-a scos omul paguba pe două-trei zile din urmă de nici pe bădă Tudor nu l-a mai prins pe semănătoare...

Ală întîmplare „mîrîntă”. Era în vremea seceratului. Ie tractoriștii cu secerătorile la cîmp. Pe secerătorii gospodăriei era obligat prin contract să dea elte un om lui Lupășcu — unul din tractoriștii — omul de ajutor, colectivistul Siroe Oancea, — nu-l vine. Așteaptă acesta o oră, așteaptă două, nici urmă de ajutor Siroe Oancea a venit abia după prînz.

— Mă nene Oancea, purca-i veni la moșia mea și nu la a funditale, — i-a spus tractoristul. Acum se vine?

— Ehe! dragule, fiecare cu porția lui, ia răspuns „bine dispus” Siroe Oancea. Stat-am eu ieri după voi pînă azi reparat semănătoarea? Am stat. Azi a fost rîndul vostru așa că sîntem — cum s-ar spune — „cîiti”.

„Ală, așa care va să zică și-o fi zis în gînd tractoristul. Apoi leasă că v-o lăcom noi la primul prînz. Pîi pe pace”.

Și astfel din asemenea întîmplări „mîrînte” — pe care de multe ori sîntem lapșii și nu le luăm în seamă

Trei întâmplări

Nu eram pornit pe glicavă; scandalurile de orice fel, certurile cu asistență și cu participare ipotetică în celelalte: evitam controversa, la temperaturi prea ridicate, nu foloseam apostrofa violentă în public și nici în particular, nu făceam uz de imprecații ori diatribe.

Nu eram cum s-ar zice, un om arătos, și în absența acestor calități, n-am avut prilejul să primesc vreodată, din partea nimănui, argumente destinate a-mi zdruncina părțile despre propria persoană.

Dar val! Am trăit nu de mult, un triplu eveniment: un adevărat cataclism s-a produs în familia mea — trei întâmplări care m-au lăsat să-mi pun la îndoaia vechile și recunoscutele mele virtuți.

Am devenit un om rău! Din cele trei evenimente, primul a fost cel care m-a făcut să-mi revin la viață. Am devenit un om rău! Din cele trei evenimente, primul a fost cel care m-a făcut să-mi revin la viață.

Cer îngăduință să vă istorisesc cum s-au petrecut lucrurile. Între dificultățile subsemnatului de la marginea orașului și locul de muncă al aceluiași, în timp și spațiu, distanța nu poate fi parcursă altfel decât cu tramvaiul. Deci, în fiecare dimineață înu tramvaiul.

În tramvai strămoșul, înghesușat, inevitabil „avansați înaintea” și, din când în când, la colțuri și opiriți bruste — este o călătorie cu tendințe de prăbușiri colective pe spate. La opiri, în stații, cine poate urca prin ușa din urmă, cine nu, așteaptă alt vehicul sau călăuză — zor-nevoite nu poate să zăbovescă — face precum se va arăta-îndată.

De-abia s-au dat înălțări ușite din mijloc la „Mășinor” și văd ceteșii din tramvai, grabiți să se dea jos, antenați într-o curioasă echilibrare pe treptele de coborâre. Un bărbat corpulent, între două vîrste, pieșos și gîlind de obzețiale, încearcă să războare înăuntru.

Cu umărul înainte, încordat ca pentru o lăbură de herbe daco-roman, carcă să cucerească o cetate imaginată. Nu-l pasă că în storiștea asfaltului a călcat pe piciorul unui copil, a înfrînt pe bătrîn, a bătut halna unui femeu ca pe o cămășă storsă. Odată la un timp, într-o încălțare din care a reușit să scoată, cu labele, și cu colții.

colanul lînduit. Murelele al protestele nu mai conștinea, dar fără nici un efect. Grăsunul, în cărca o mîmă spălă, de falsă afecțiune și miloșeală: „Vă rog, frumose, fiți amabili... Dați mai departe... Un bilet de treizeci, dacă sînteți bun...”

Rugămintea mă privea personal. Imi era adresată. Nu știu ce mă îndeamnă să strig — să mă audă toți.

— Nu, nu vă servesc, nu sînt bun! — În după amiaza aceleiași zile, la cinematograful „Fac coadă” mi s-a filmat de succes, scoțind în minte cîli pași mi-au mai rămas pînă la bara de fier care formează cu perețele o strungă pentru cumpărătorii de bilete. De la capătul barei pînă la casa mai sînt doar șapte perechi de cinești.

Observ un tînar înalt, figură disimulat-intelectuală, buia de piele și beretă albastră, dînd urcoale rîndului. Am impresia că o face de mult. Era tot acolo cînd am venit eu. Se apropie de casa, cere o „informație”, rumoarea ceteșilor îl gîzește o clipă, staționare absent și preocupat, parcă ar aștepta pe cineva, apoi se apropie de cine unul din „coadă” cu o rugămintă simplă. Cînd sînt gata să lîntd banii, în fața casei de bilete, îl sînt cum încearcă să-mi strecoare în mînă o bancnotă umedă de transpirație, alme-coasă ca un baceș.

— Două bilete, aștia pentru șapte, dacă sînteți bun... — Nu sînt bun, nu vă pot satisface rugămintea dvs. amabilă... sînt rău! — Lăsa-mi în stîrși cu amîndouă mîinile prin gumele casei de bilete. Caut în portmoneu, lîntd casieriei o hîrtie de douăzeci și cinci. Restul îmi este furat ca pe mîre vîrste, mîinile execută mișcări prompte și sigure, trădînd dexteritate și rutină profesională. Descopăr o lipă de cîineci de bani. Soltet o explică. Mi se ripostează cu indignare.

— Ce anii ca dîmneata, tovarășe nu mai termină nici pînă poimării. Uite ce de lume așteaptă. Dă-te la o parte să fac mîruntis... Fii bun... — Am explodat pentru a treia oară, mai categoric ca niciodată: m-am dezmitit energie, fiindu-mi frică, parcă, nu cumva cineva să încearcă a-mi demonstra contrariul.

— Nu cucoră! nu sînt bun decît Sînt rău, sînt tare rău, sînt chiar foarte, foarte rău! — BORIS BUZILA

Propunerile de candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare

IN CAPITALA

Muncitorii uzinei „Grigore Preoteasa” și numeroși cetățeni ai cartierului Rahova s-au adunat miercuri pentru a propune candidații lor în circumscripția electorală orășenească nr. 286.

Primul a luat cuvîntul tovarășul Mihai Nicolae, prim-secretar al comitetului raional de partid Lenin, președintele Consiliului raional F.D.P.

În numele Consiliului F.D.P. al orașului București — a spus vorbitorul — propun candidați al Frontului Democrat Popolar pentru circumscripția electorală orășenească nr. 286 pe tovarășii FLORIAN DANALACHE, membru al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, prim-secretar al comitetului orășenească de partid București.

Analizând puternicele ale celor prezente vorbesc despre încrederea și dragostea de care se bucură, primul secretar al comitetului orășenească de partid în rîndurile cetățenilor din circumscripția electorală orășenească nr. 286, al cărui deputat a fost și pînă acum; prețuia pentru activitatea obștească pe care el o desfășoară.

În sală s-au ridicat mai multe mîini: în număr mare cetățenii cartierului volan sa la cuvîntul să susțină candidatura tovarășului Florian Danalache. Din mijlocul sălii, o femeie a cerut cuvîntul. Era gospodina I. Ciută.

— „Îl cunoaștem tot cartierul” — a spus ea. Ca deputat a fost nelipsit din mijlocul nostru. Ne-a ajutat să înfrumusețăm cartierul și să îl gospodărim cît mai bine. De la alegerile trecute și pînă acum s-au paval mai mult de 10 străzi, printre care străzile: Iancu Jianu, Cristinești, Birnova; se apropie de sfîrșit construcția bîii populare și a cinematografului din cartier. Iată numai cîteva din realizările în care deputatul nostru ne-a ajutat, lăsa de ce eu susțin candidatura sa în alegerile de la 2 martie!”

IN REGIUNEA CRAIOVA

CRAIOVA. (de la corespondentul nostru). Pe Gheorghe Filimon, președintele cooperativei agricole de producție „Dramul lui Lenin” din satul Pîscuț Sadovei, îl cunoaște toți locuitorii de prin împrejurimi ca pe un bun gospodar și un vrednic activist pe lîmă obștească. Iată de ce atunci cînd cetățenii din comună — membri ai cooperativei agricole de producție (între alții tovarășii), muncitorii de la gospodăria agricolă de stat, s-au adunat la cîmîntul cultural spre a propune candidații lor în circumscripția electorală orășenească nr. 286, Gheorghe Filimon, pentru alegerile de deputați în sfaturile populare, gîndurile tuturor s-au îndreptat spre el.

— Pe tovarășul GHEORGHE FILIMON — a spus cu acest prilej coo-

peratorului Gheorghe Păun — îl cunoaștem și îl prețuim nu numai membrii cooperativei noastre, ci toți locuitorii din comună. El s-a situat printre primii care au dus muncă de lămurire pentru înființarea cooperativei agricole de producție din satul nostru și tot el este cel care muncoște neobosit pentru înființarea și dezvoltarea ei, pentru înființarea unei ferme de oi și organizarea unei secții de cîrmîndărie. Dacă aștia

IN REGIUNEA PITEȘTI

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Prin anul 1950, pe meșteșugurile lîngite prin care lu ducea spre vale apele Cobilu, au apărut primele sonde. La interval de mai puțin de un an, la schela s-a prezentat printre alți lîntni muncitorii care s-au hotărît să schimbe meșeria și Gheorghe I. Lăzăroiu, unul din cei 10 copii ai lîntnului sîrac Ion Lăzăroiu. A făcut practic la cîteva sonde și apoi a fost repartizat la parcul nr. 14, ca sonder. An de an a pîrșus tainele sonderului și făcîndu-și conștințioș datoria și-a cîștigat încrederea tovarășilor săi de muncă.

În anul 1956 a fost propus și ales deputat în statul popular regional Pitești, în circumscripția electorală nr. 113. Doi ani, ca slujitor al poporului, ascultînd propunerile alegătorilor, a luptat pentru realizarea unor înființări de seamă în cele patru comune: Cobia de Sus, Cobia de Jos, Crîngul și Gura Folei, din circumscripția sa. În această perioadă în toate satele s-au creat unități cooperatiste, pentru apărarea unor terenuri arabile a fost

cooperativa noastră numără de trei ori mai mulți membri decât acum cîteva luni la înființare, acest fapt se datorează în bună măsură și lui. Iată de ce îl propun drept candidat al nostru în circumscripția electorală orășenească nr. 23.

Propunerile sa a mai fost susținute de tovarășii: Petru, directorul gospodăriei de stat Pîscuț Sadovei, de cooperatorii: Ilie Petre, Dumitru Ghinea și de alții.

Locurile lîngite de altă dată n-au cunoscut numai aceste transformări. Schela Cobia și-a marșat an de an numărul sonderelor, au apărut grupuri social-culturale și locuințe individuale, iar anul trecut a cîștigat steagul roșu de întreprindere fruntaș pe țară.

În seara zilei de 15 ianuarie, în sala de festivități a schelei, muncitorii petroliști, ca și lîntni muncitorii din cele patru comune s-au adunat să propună pe candidatul circumscripției electorale regionale nr. 113, Mecanicul Constantin Văleanu l-a propus pe sonderul GHEORGHE LAZĂROIU. Îl participanți la adunare, printre care Alexandru Apostol, directorul schelei, Ion Trandafirescu, mecanicul Vasile Pavelescu, țărănul muncitorilor Ion Pirvu, au susținut cu căldură această propunere.

SPORT

București-Belgrad 38-26 la probleme de șah

Cu cîteva timp în urmă a fost perfectat meciul prietenesc de compoziție șahistă dintre reprezentativele orașelor București și Belgrad. Intîlnirea a cuprins două secțiuni — probleme cu mat în două mutări și probleme cu mat ajutor — fiecare din echipe propunînd tema de lucru la o secțiune. Lucrările compuse de către compozitorii celor două orașe au fost apoi expediate spre clasificare arbitrilor meciului: Szilaghi (R. P. Ungară) și Castellari (Italia).

Referențele cu deciziile arbitrilor au sosit zilele trecute în țară și ne-au adus satisfacția unei frumoase victorii alte pe echipe cît și individual.

Campionatele internaționale de tenis de masă ale R. P. R.

În sala Floreasca din Capitală are loc azi, la orele 16, deschiderea festivă a campionatelor internaționale de tenis de masă ale R.P.R. la care, alături de sportivii noștri, participă jucătorii și jucătoare din Anglia, R. P. Ungară și R. P. Iugoslavie.

Partidele din cadrul campionatelor

internaționale vor începe mîine, azi lîntd programate intîlniri amicale pe echipe: R.P.R. — Anglia (fete) și Belgrad — București (băieți).

S-ar putea ca tot azi să aibă loc și o dublă intîlnire (masculină și feminină) R.P.R. (B) — R. P. Ungară (A).

Știri

● La Tel Aviv s-a disputat miercuri primul joc de baraj dintre echipele de fotbal ale Țării Galilor și Israelului pentru desemnarea celui de-a 16-a formații participante la turneul final al campionatului mondial de la Stockholm. Echipa Țării Galilor a obținut victoria cu scorul de 2-0 (1-0).

● Ultimul meci din cadrul seriei a VIII-a a preliminariilor campionatului mondial de fotbal s-a desfășurat miercuri la Belfast, între reprezentativele Irlandei de Nord și Italiei. Echipa irlandeză a terminat învingătoare cu scorul de 2-1 (3-0) și s-a clasat pe primul loc în această serie, calificîndu-se astfel pentru turneul final de la Stockholm.

● Miercuri seara a avut loc la Belgrad ultima reuniune din cadrul competiției internaționale pugilistice organizată de cluburile Partizan și Steaua Roșie. Cu acest prilej au e-

voluat și cei doi pugiliști romîni Gheorghe Negrea și Nicolae Linca. Boiașii excelenți, Gh. Negrea l-a învins prin KO în prima repriză pe Iugoslavul Milevici, în meciul cu N. Linca, pugilistul iugoslav Tomislav Kelava a furnizat o mare surpriză învingîndu-l pe reprezentantul nostru prin KO chiar din primul rund.

● În runda doua a campionatului mondial de șah, partida centrală s-a disputat între Bronstein și Tal și s-a terminat remiză la mutarea 30. Toți a cîștigat o frumoasă partidă de șah la Taimanov, Partida Spasski-Polugnevski s-a întrerupt într-un final de turneu, în care Spasski are șanse de victorie.

După o desfășurare relativ calmă s-au terminat remiză partida: Gurghenidze-Petrosian; Boleslavski-Kotov; Gipsels-Gheiler și Krogius-Borisenko. Restul partidelor s-au întrerupt.

IN CROAZIERĂ SPRE MEDITERANA

De la trîmșul nostru special

15 ianuarie 1968; Motonava „Transilvania” a pîrșit portul Constanța. Pe bordul vasului se află turiști din țara noastră precum și din Cehoslovacia și Polonia, în portul bulgar Varna

ni se va alătura un grup de turiști din R. P. Bulgaria.

Sîntem emoționați. Mulți dintre noi nu am mai avut prilejul să călătorim pe mare. Așteptăm înfrigurat să ne verificăm rezistența la rîul de mare. Pînă în prezent toată lumea se lîntre. De jur împrejur o întindere nesfîrșită de apă. Constanța nu se mai vede.

Păcat că se înnoptază. Dar n-o nîmic. Pe vas e plăcut. Acum se înfișează prietenii între turiști. Subiectul de discuție e firesc: croaziera pe care am început-o și care va dura 15 zile.

15 zile! Vom vizita în această perioadă numeroase orașe din Turcia, Egipt, Italia și Grecia. Mîine (adică azi 16 ianuarie, n. red.) vom străbate străzile Istanbulului, vom admira poddoabele orașului nou și vechi, moschea Alhambra, Vechiul Serai și Cornul de Aur. După cîteva zile urmează să facem cunoștință cu locuitorii orașului Alexandria din Egipt.

În Italia și Grecia vom vizita mai multe localități între care Napoli, Palermo, Messina, Pîreu.

Croaziera această care va contribui la stringerea relațiilor prietenesti între țara noastră și țările pe care le vizităm, de abia a început. Avem de străbătut un drum lung. Vom cunoaște țări și oameni prieteni nouă. Gîndurile noastre de sinceră prietenie și bunăvoință se îndreaptă spre el.

ELISABETA PETREANU

D. TARNAUCEANU

TELEGRAMĂ

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria tovarășul GHEORGHE DAMIANOV
Primul Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar tovarășul TODOR JIVCOV

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria tovarășul ANTON IUGOV

SOFIA

Cu ocazia aniversării a 10 ani de la semnarea Tratatului de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Bulgaria, vă rugăm, dragi tovarăși, să primiți cele mai calde salutări și urări înfrățite din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, din partea Guvernului Republicii Populare Romîne și a întregului popor romîn.

Semnarea acestui tratat a marcat o nouă etapă în dezvoltarea prieteniei tradiționale dintre poporul romîn și poporul bulgar, prietenie care s-a călît de-a lungul secolelor în lupta comună pentru eliberarea și independența națională.

Sîntem deosebit de bucuroși că, în decursul celor 10 ani de la semnarea Tratatului, prietenia frățească și colaborarea multilaterală dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Bulgaria s-au dezvoltat tot mai mult avînd la bază principiile de nezdruincat ale marșal-leninismului, năzuința comună a popoarelor noastre de construire a socialismului și apărare a păcii, prietenia și înfrățirea între toate țările socialiste și înfrățirea continuă a unității de nezdruincat a lagărului social-lumii în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Cu prilejul acestei aniversări constatăm cu satisfacție faptul că principiul coexistenței pănice între state cu orînduri social-politice diferite își face tot mai mult loc în conștiința popoarelor, ceea ce îndreptățește speranța că sfîrșirile noastre comune de a înfrînti înțelegerea balcanică vor sfîrși prin a înlătura obstacolele care mai stau în calea acestei soluții de pace și conciliare între statele din această regiune.

Urăm din toată inima poporului țării bulgar și dv. personal noli succese în munca pînă de avînt pentru construirea socialismului în Republica Populară Bulgaria.

Să se întărească și să înflorească tot mai mult prietenia de nezdruincat dintre poporul romîn și poporul bulgar, înfrățite pe veci prin aspirațiile și lupta lor nobilă comună pentru pace și socialism.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

ION GHEORGHE MAURER

Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

CHIVU STOICA

Un deceniu de colaborare rodnică

10 ani de la semnarea Tratatului de prietenie romîno-bulgar

(Urmare din pag. 1-a)

În ce privește schimburile culturale se poate afirma în mod deschis că ele au contribuit din plin la apropierea popoarelor noastre. Solii artei și ai științei au fost primii cu deosebire caldă atît într-o țară cît și în cealaltă. În R. P. Romînă, de pildă, s-au bucurat de un deosebit succes concertele date de Filarmonica de Stat din Sofia, expoziția de artă plastică bulgară etc. după cum publicul bulgar a primit cu cel mai mare interes concertele date de orchestra de estradă a Radiodifuziunii romîne, operele literare romînești. În vîntor, aceste schimburi vor cunoaște o și mai mare dezvoltare. Zilele trecute la București a avut loc semnarea planului de muncă pe anul 1968 pentru aplicarea convenției culturale dintre cele două țări și a convenției de colaborare științifică dintre Academia R. P. Romînă și Academia Bulgaria de Științe, ambele prezînd o mai strînsă colaborare între institutiile culturale și științifice din țările noastre.

Intensificînd legăturile economice, culturale, științifice, țările noastre au obținut în același timp însemnate rezultate pe lîmă întîriri colaborării lor politice. În ultimii ani, au avut loc schimburi de delegații parlamentare precum și schimburi de vizite între conducătorii de partid și de stat ai Romîniei și Bulgariei. Este știut bunăoară că vizita făcută în Bulgaria în primăvara anului trecut de delegația guvernamentală a țării noastre în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej, precum și vizita de răspuns care a avut loc ulterior în țara noastră a delegației guvernamentale bulgare în frunte cu tovarășii Anton Iugov și Todor Jivkov, au contribuit într-o măsură covîrșitoare la adîncirea cunoașterii reciproce a popoarelor noastre și la întărirea prieteniei lor.

În politica lor externă, credincioase principii care au stat la baza tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, Republica Populară Romînă și Republica Populară Bulgaria s-au străduit să contribuie cu toate forțele lor la consolidarea păcii în lume și la lărgirea colaborării între state. Astfel, ele se promișă împotriva politicii agresive promovată de puterile occidentale în frunte cu S.U.A. și sprijină cu toată țara lupta popoarelor pentru înlăturarea dezarmării, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru realizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Sore deosebite de trecut, cînd Romînia și Bulgaria erau simple lăcări în mîinile puterilor imperiale, astăzi ca urmare a cuceririi puterii de către clase muncitoare, cele două țări ocupă un loc bine definit în arena internațională. Ele nu mai sînt două țări neînsemnate din sud-estul Europei ci fac parte din marea familie a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică — familie ai cărei membri își înteneză lăcrile lor pe deplină egalitate la drepturile înfrate, pe colaborarea și înfrățirea lor reciprocă, pe neamestec în treburile interne ale altor țări. Recent la sesiunile de la Moscova, a partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste a constituit cea mai strălucitoare mîrșă a unității și forței de neînviu de care dispun popoarele marelui lagăr al socialismului. De aceea alî Romînia cît și Bulgaria vîd în colaborarea lor cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări înfrate în participarea la Tratatul de la Varșovia o năvălă sigură pentru apărarea independentei și suveranității lor naționale împotriva agresiunii care sînt încercă să reducă vechile sîrbi de lucruri în răsaritul Europei.

Ele participă la toate actiunile întreprinse de lagărul socialist în vederea slăbirii încoadrii internaționale și caută la rîndul lor să aducă contribuția, prin inițiative proprii, la înfrățirea păcii și la stabilirea unei strînse colaborări. Între statele din sud-estul Europei. Printre aceste inițiative se numără mesajele adresate anul trecut de tov. Chivu Stoica, președintele Comitetului de Miniștri al R. P. Romîne, sefiilor guvernelor din țările balcanice, ca și inițiative guvernului bulgar în direcția îmbunătățirii relațiilor greco-bulgare.

Trecînd așadar în revistă rezultatele obținute în cei 10 ani care s-au scurs de la semnarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, poporul romîn constată cu satisfacție că relațiile sale cu poporul frate bulgar au evoluat în mod pozitiv spre binele ambelor popoare și în folosul păcii. De aceea, acum cînd ne aflăm la jumătatea perioadei de timp pentru care a fost încheiat tratatul, el nu poate decît să-și exorime speranța că în anii care vor urma colaborarea romîno-bulgară va cunoaște o mai diversă ramură de activitate în cel privește, poporul romîn va face tot ce-și stă în putință pentru atîngerea acestui țel.

Cu prilejul împlinirii unui deceniu de la semnarea memorabilului tratat, oamenii muncii din țara noastră transmit poporului bulgar un caldușos salut, urîndu-î noi succese în lupta sa nobilă pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

astăzi ca urmare a cuceririi puterii de către clase muncitoare, cele două țări ocupă un loc bine definit în arena internațională. Ele nu mai sînt două țări neînsemnate din sud-estul Europei ci fac parte din marea familie a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică — familie ai cărei membri își înteneză lăcrile lor pe deplină egalitate la drepturile înfrate, pe colaborarea și înfrățirea lor reciprocă, pe neamestec în treburile interne ale altor țări. Recent la sesiunile de la Moscova, a partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste a constituit cea mai strălucitoare mîrșă a unității și forței de neînviu de care dispun popoarele marelui lagăr al socialismului. De aceea alî Romînia cît și Bulgaria vîd în colaborarea lor cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări înfrate în participarea la Tratatul de la Varșovia o năvălă sigură pentru apărarea independentei și suveranității lor naționale împotriva agresiunii care sînt încercă să reducă vechile sîrbi de lucruri în răsaritul Europei.

Ele participă la toate actiunile întreprinse de lagărul socialist în vederea slăbirii încoadrii internaționale și caută la rîndul lor să aducă contribuția, prin inițiative proprii, la înfrățirea păcii și la stabilirea unei strînse colaborări. Între statele din sud-estul Europei. Printre aceste inițiative se numără mesajele adresate anul trecut de tov. Chivu Stoica, președintele Comitetului de Miniștri al R. P. Romîne, sefiilor guvernelor din țările balcanice, ca și inițiative guvernului bulgar în direcția îmbunătățirii relațiilor greco-bulgare.

Trecînd așadar în revistă rezultatele obținute în cei 10 ani care s-au scurs de la semnarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, poporul romîn constată cu satisfacție că relațiile sale cu poporul frate bulgar au evoluat în mod pozitiv spre binele ambelor popoare și în folosul păcii. De aceea, acum cînd ne aflăm la jumătatea perioadei de timp pentru care a fost încheiat tratatul, el nu poate decît să-și exorime speranța că în anii care vor urma colaborarea romîno-bulgară va cunoaște o mai diversă ramură de activitate în cel privește, poporul romîn va face tot ce-și stă în putință pentru atîngerea acestui țel.

Cu prilejul împlinirii unui deceniu de la semnarea memorabilului tratat, oamenii muncii din țara noastră transmit poporului bulgar un caldușos salut, urîndu-î noi succese în lupta sa nobilă pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

astăzi ca urmare a cuceririi puterii de către clase muncitoare, cele două țări ocupă un loc bine definit în arena internațională. Ele nu mai sînt două țări neînsemnate din sud-estul Europei ci fac parte din marea familie a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică — familie ai cărei membri își înteneză lăcrile lor pe deplină egalitate la drepturile înfrate, pe colaborarea și înfrățirea lor reciprocă, pe neamestec în treburile interne ale altor țări. Recent la sesiunile de la Moscova, a partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste a constituit cea mai strălucitoare mîrșă a unității și forței de neînviu de care dispun popoarele marelui lagăr al socialismului. De aceea alî Romînia cît și Bulgaria vîd în colaborarea lor cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări înfrate în participarea la Tratatul de la Varșovia o năvălă sigură pentru apărarea independentei și suveranității lor naționale împotriva agresiunii care sînt încercă să reducă vechile sîrbi de lucruri în răsaritul Europei.

Ele participă la toate actiunile întreprinse de lagărul socialist în vederea slăbirii încoadrii internaționale și caută la rîndul lor să aducă contribuția, prin inițiative proprii, la înfrățirea păcii și la stabilirea unei strînse colaborări. Între statele din sud-estul Europei. Printre aceste inițiative se numără mesajele adresate anul trecut de tov. Chivu Stoica, președintele Comitetului de Miniștri al R. P. Romîne, sefiilor guvernelor din țările balcanice, ca și inițiative guvernului bulgar în direcția îmbunătățirii relațiilor greco-bulgare.

Trecînd așadar în revistă rezultatele obținute în cei 10 ani care s-au scurs de la semnarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, poporul romîn constată cu satisfacție că relațiile sale cu poporul frate bulgar au evoluat în mod pozitiv spre binele ambelor popoare și în folosul păcii. De aceea, acum cînd ne aflăm la jumătatea perioadei de timp pentru care a fost încheiat tratatul, el nu poate decît să-și exorime speranța că în anii care vor urma colaborarea romîno-bulgară va cunoaște o mai diversă ramură de activitate în cel privește, poporul romîn va face tot ce-și stă în putință pentru atîngerea acestui țel.

Cu prilejul împlinirii unui deceniu de la semnarea memorabilului tratat, oamenii muncii din țara noastră transmit poporului bulgar un caldușos salut, urîndu-î noi succese în lupta sa nobilă pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

astăzi ca urmare a cuceririi puterii de către clase muncitoare, cele două țări ocupă un loc bine definit în arena internațională. Ele nu mai sînt două țări neînsemnate din sud-estul Europei ci fac parte din marea familie a țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică — familie ai cărei membri își înteneză lăcrile lor pe deplină egalitate la drepturile înfrate, pe colaborarea și înfrățirea lor reciprocă, pe neamestec în treburile interne ale altor țări. Recent la sesiunile de la Moscova, a partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste a constituit cea mai strălucitoare mîrșă a unității și forței de neînviu de care dispun popoarele marelui lagăr al socialismului. De aceea alî Romînia cît și Bulgaria vîd în colaborarea lor cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări înfrate în participarea la Tratatul de la Varșovia o năvălă sigură pentru apărarea independentei și suveranității lor naționale împotriva agresiunii care sînt încercă să reducă vechile sîrbi de lucruri în răsaritul Europei.

Ele participă la toate actiunile întreprinse de lagărul socialist în vederea slăbirii încoadrii internaționale și caută la rîndul lor să aducă contribuția, prin inițiative proprii, la înfrățirea păcii și la stabilirea unei strînse colaborări. Între statele din sud-estul Europei. Printre aceste inițiative se numără mesajele adresate anul trecut de tov. Chivu Stoica, președintele Comitetului de Miniștri al R. P. Romîne, sefiilor guvernelor din țările balcanice, ca și iniți

Elena Pavel, Flacăra: Cinematograful de alifudată; Central: Strengăria; Victoria, Maxim Gorki: O viață ca-n poveste; compoziție: Balcon, corul; Balcon: E. A. Balcon